

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Daniely Zemanové, JUDr. Barbary Pořízkové, JUDr. Michala Mazance a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci stěžovatele **V. N. V.**, zastoupeného Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem v Brně, Příkop 8, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 20. 6. 2006, č. j. 60 Az 156/2005 - 21,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.
- II.** Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán“) ze dne 16. 12. 2005, č. j. OAM-2167/VL-10-05-2005. Tímto rozhodnutím správní orgán zamítl žádost stěžovatele o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neboť dospěl k závěru, že stěžovatel ve své žádosti neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit jeho pronásledování ve vlasti z některého azylově relevantního důvodu.

Vzhledem k okolnosti, že se v dané věci jedná o kasační stížnost ve věci azylu, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

Podle tohoto usnesení je podstatným přesahem vlastních zájmů stěžovatele jen natolik zásadní a intenzivní situace, v níž je kromě ochrany veřejného subjektivního práva jednotlivce pro Nejvyšší správní soud též nezbytné vyslovit právní názor k určitému typu případů či právních otázek. Přesah vlastních zájmů stěžovatele je dán jen v případě rozpoznatelného dopadu řešení právní otázky nad rámec konkrétního případu. Primárním úkolem Nejvyššího správního soudu v řízení o kasačních stížnostech ve věcech azylu je proto nejen ochrana individuálních veřejných subjektivních práv, nýbrž také výklad právního řádu a sjednocování rozhodovací činnosti krajských soudů. V zájmu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti ve věcech azylu je pak nejenom splnit podmínky přípustnosti kasační stížnosti a svoji stížnost opřít o některý z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž také uvést, v čem spatřuje, v mezích kritérií přijatelnosti, v konkrétním případě podstatný přesah svých vlastních zájmů a z jakého důvodu by tedy měl Nejvyšší správní soud předloženou kasační stížnost věcně projednat.

V dané věci stěžovatel v kasační stížnosti vyjmenovává vybraná ustanovení [§ 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1, § 46 a § 47 odst. 3 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (dále jen „správní řád“)], která měla být v předcházejícím řízení žalovaným porušena, a dále namítá vady řízení spočívající v tom, že žalovaný nevycházel z úplně a spolehlivě zjištěného stavu věci, když si neopatřil potřebné podklady pro rozhodnutí a nepřihlédl ke zprávě Ministerstva zahraničních věcí USA o stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu za rok 2003.

K námitce vynechaného hodnocení některých listinných důkazů žalovaným či nepřezkoumaných procesních pochybení Nejvyšší správní soud poukazuje na limitaci soudního přezkumu formulací žalobních bodů uplatněných v žalobě. Touto otázkou se Nejvyšší správní soud zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 1 Azs 28/2004 - 41, publikovaném na www.nssoud.cz, či rozsudku ze dne 26. 7. 2006, č. j. 4 Azs 457/2005 - 54, které se vztahují k soudnímu přezkumu nekonkretizovaných žalobních námitek. Podobně námitka porušení vybraných ustanovení správního řádu, pokud stěžovatel neuvádí, v čem konkrétně jsou tato porušení spatřována, není způsobilá k bližšímu přezkoumání, jak Nejvyšší správní soud vyjádřil např. ve svém rozsudku ze dne 25. 4. 2006, č. j. 5 Azs 277/2005 - 54, nebo v rozsudku ze dne 4. 7. 2006, č. j. 4 Azs 387/2005 - 66 (oba publikovány na www.nssoud.cz).

Stěžovatel dále namítá, že rozhodnutí žalovaného je ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nepřezkoumatelné, aniž však blíže uvádí, v čem nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřuje. K takto uplatněné kasační námitce Nejvyšší správní soud nemohl ve smyslu ustanovení § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlížet, neboť stěžovatel ji poprvé uplatnil až v kasační stížnosti, tj. poté, kdy bylo ve věci vydáno rozhodnutí. Nejvyšší správní soud nadto podotýká, že ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. se týká nepřezkoumatelnosti soudního rozhodnutí, a nikoli rozhodnutí správního orgánu.

Stěžovatel se dále neztotožňuje s právní kvalifikací žalovaného a krajského soudu, když má zato, že splňuje podmínky pro udělení humanitárního azylu dle ustanovení § 14 zákona o azylu, jakož i podmínky pro udělení azylu dle ustanovení § 12 téhož zákona.

Nejvyšší správní soud předesílá, že žádost stěžovatele o udělení azylu byla zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť stěžovatel v průběhu předchozího řízení neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být v zemi svého původu vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 téhož zákona.

Za této situace neměl žalovaný povinnost zjišťovat skutečnosti rozhodné pro udělení azylu dle § 12 či § 14 zákona o azylu. Takto uplatněná kasační námitka již tedy byla v minulosti předmětem posouzení Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozhodnutí ze dne 27. 5. 2004, č. j. 7 Azs 124/2004 - 45 (publikovaném pod č. 349/2004 Sb. NSS) uvádí, že naplnění podmínek pro zamítnutí žádosti o azyl jako zjevně nedůvodné vylučuje posouzení žádosti o udělení azylu podle ustanovení § 12, příp. § 14 zákona o azylu. V rozhodnutí ze dne 10. 2. 2004, č. j. 4 Azs 35/2003 - 71 (publikovaném na www.nssoud.cz), Nejvyšší správní soud uvádí, že v případě zamítnutí žádosti o udělení azylu jako zjevně nedůvodné není prováděno dokazování ke zjištění existence důvodů pro udělení azylu podle § 12 zákona o azylu, což dále vylučuje rozhodování podle § 14 zákona o azylu (humanitární azyl) i podle § 13 zákona (sloučení rodiny).

V průběhu správního řízení stěžovatel sám jako důvod odchodu z vlasti uvedl ekonomické potíže a nemožnost získat vhodné zaměstnání. Nemožnost získat stálé zaměstnání v zemi původu není azylově relevantním důvodem, jak vyslovil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 22. 6. 2006, č. j. 4 Azs 309/2005 - 71, v rozsudku ze dne 7. 3. 2006, č. j. 7 Azs 2/2006 - 61, nebo v rozsudku ze dne 19. 1. 2006, č. j. 2 Azs 282/2005 - 46 (všechny publikovány na www.nssoud.cz). Nedostatek tvrzení důvodů pro udělení azylu byl pak předmětem rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 5. 2004, č. j. 1 Azs 45/2004 - 47, rozsudku ze dne 26. 2. 2004, č. j. 5 Azs 50/2003 - 47, či rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 Azs 22/2003 - 41 (publikovaných na www.nssoud.cz).

Ze shora uvedeného vyplývá, že ustálená a jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu poskytuje dostatečnou odpověď na veškeré stěžovatelem uplatněné námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s. a dle tohoto ustanovení ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. března 2007

JUDr. Radan Malík
předseda senátu